

#2 -2016

Q

Norges Unge Katolikker

PILEGRIM

- 4 Konfirmantleir
- 6 Leir: Påske pluss
- 8 Å være pilegrim
- 10 Klimapilegrim
- 12 Nyheter i Q
- 14 Q-lokalt
- 16 Polsk Artikkel
- 18 Den Hellige Ånd
- 20 Q-tips: Tips om WYD
- 21 Nytt i NUK
- 22 5 på gata
- 24 Qltur: Planetshakers
- 25 Q-prest
- 26 Kateketisk spalte: Et slag på kinnet
- 27 Bibelen i popkulturen

Tranhold

Redaksjonen

Redaktør
Caroline
Belaunde
Brynsrud

Ungdomsprest
Khiem Duc
Nguyen

Journalist
Susanne
Tande

Journalist
Helena
Wacko

Layout
Karol
Michalczyk

Journalist
Alexander
Kopperud

Journalist
Cecilia
Bruce

Journalist
Kim Anh
Le

Journalist
Odin Fredrik
Rustad

Leder

Bilde: Glenn Buchan

Blomstene titter frem, gradestokken varierer fra 0 til 15 og tentamen nærmer seg.... Det er vår! Vår betyr også at årets konfirmanter snart skal motta fermingens sakrament. I dette nummeret av Q kan du lese om hvor gøy det var på årets konfirmantleir, og hvorfor biskopen

slår deg på kinnet på konfirmasjonsdagen. Men hovedtema for dette nummeret av Q er «Pilegrim». Det virker som et helt tilfeldig tema, men det er det altså ikke. Vi har valgt det fordi vi alle er pilegrimmer gjennom livets reise. Dessuten kommer det snart en pile-

grimstur mange av oss gleder seg veldig til, nemlig World Youth Day! Bla videre for å få de beste WYD tipsene, sjekk ut Pavens nye instagram og se om du kjenner noen igjen på bildene fra leirene. Dette nummeret er fullt av godbiter.

Q – Katolsk Ungdom # 2 2016

Målsetting:

Q – Katolsk Ungdom er et blad skrevet av og for unge katolikker i Norge, utgitt av NUK. Bladets målsetting er å virke som et forum for bevisstgjøring i katolsk tro. Det skal gis et klart bilde av Kirken og dens lære, og fordype seg i emner som opptar ungdom i dag. Q skal gjenspeile NUKs aktivitet, bidra til å styrke de unges tilhørighet til den katolske Kirke, og være en hjelp til å knytte de flernasjonale grupper sammen.

Adresse:

Akersveien 16a
0177 Oslo

Epost: q@nuk.no

Konto: 3000 16 91399

Utgiver:

Norges Unge Katolikker
Akersveien 16a
0177 Oslo

Telefon: 23 21 95 40

Fax: 23 21 95 43

Epost: nuk@nuk.no

Web: www.nuk.no

Trykk: Krona Trykk

Opplag: 1400

Utgivelse:

Q – Katolsk Ungdom kommer ut 4 ganger i året, og er rettet mot katolsk ungdom i alderen 13 – 18 år. Bladet sendes kun til betalende medlemmer i NUK.

Ansvar: Redaksjonen setter pris på leserbrev og artikler. Meninger fremsatt i disse står for forfatterens eget regning. Oppgi alltid navn og adresse, og send gjerne med bilde. Ønsker du å være anonym på trykk, godtas som regel dette.

NUK: Norges Unge Katolikker (NUK) er en sammenslutning av katolske barne- og ungdomslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge. Organisasjonen er partipolitisk uavhengig. NUK skal være for alle katolikker i Norge, og bygger på grunnpillarene TRO, FELLESSKAP og HANDLING.

Bidragstere

Helene Fagerberg
Wiktorina Anna Rygiel
Steven Minh Tam Nguyen
Kathy Diem My Tran
Lakshihan Matheswaran
Anna Nguyen
Øyvind Johannes Evenstad
Katherine Esquivel
Mathias Bruno Ledum

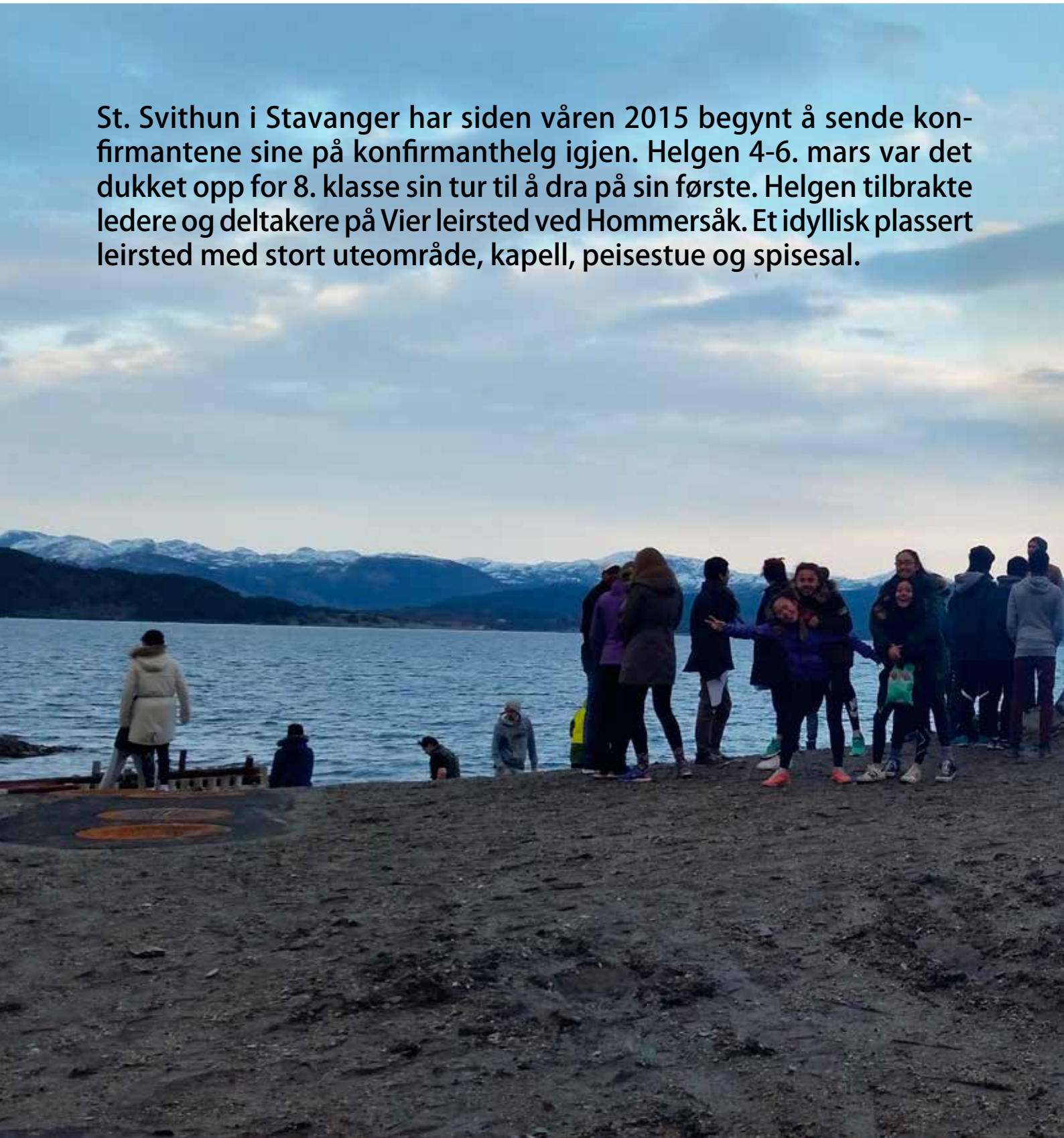
Forsidebilde
NUKs bildearkiv

Baksidebilde
Bao Hieu Kevin Nguyen

Konfirmanthelg i Stavanger 4-6. mars

St. Svithun i Stavanger har siden våren 2015 begynt å sende konfirmantene sine på konfirmanthelg igjen. Helgen 4-6. mars var det dukket opp for 8. klasse sin tur til å dra på sin første. Helgen tilbrakte ledere og deltakere på Vier leirsted ved Hommersåk. Et idyllisk plassert leirsted med stort uteområde, kapell, peisestue og spisesal.

Lederteamet, med Joakim Ramse på spissen, bestående av både nye og erfarne NUK'ere hadde lagt opp til en aktivitetsrik helg. De møtte på spente og forventningsfulle deltakere fra både Stavanger, Sandnes og Eigersund da bussen plukket opp de siste deltakerne i Sandnes fredag kveld. Da dette var 8. klasses første leir var det veldig viktig for lederteamet å la dem bli kjent med hverandre og valgte derfor å bryte isen med mange ulike aktiviteter og konkurranser.

Det ble arrangert rebus, Rød og Blå, dansekonsurranse, quiz og sketsjer, hvor alt foregikk i deltakernes primærgrupper. På denne måten fikk gruppene bli ordentlig kjent ved å samarbeide og vekke konkurranseinstinktet i hverandre. I tillegg ble det ordnet med to messer hvor flere fikk prøve seg på ministrering og høytlesing. Det ble også noen sangøvelser både før messe og under morgen- og aftenbønnene slik at deltakerne kunne lære seg de kjæreste leirsangene vi alle er så godt kjent med. Vår alles godeste ungdomsprest, p.Khiem, var selvfølgelig også med. Med et stort smil og inspirerende prekner, Pater Prater- og temaøker fikk alle deltakerne bli godt kjent med ham. Sammen med ham fikk lederteamet også ordnet en filmøkt med popcorn, og det ble til og med arrangert speed-dating med levende batteridrevne stearinlys til alles fordel. Vi koste oss og ser allerede fram til neste gang!

Tekst og bilder:
Katherine Esquivel

Påske + 2016

Nærmere 60 deltagere var samlet på Mariaholm denne påsken for å oppleve den stille uke sammen. Det ble en uke hvor vi fikk ta del i morsomme opplevelser og et fantastisk felleskap, samtidig som vi fikk lære mer om troen vår og påskens mysterium.

Barmhjertighet

Tema for leiren var barmhjertighet, i tråd med 2016 som er blitt utnevnt til barmhjertighetens år av pave Frans.

I løpet av uken hadde vi flere temaøkter holdt av de ulike lederne. Under de ulike temaøktene lærte vi mer om hva barmhjertighet er og hvordan vi kan vise barmhjertighet mot andre. Vi fikk se at vi alle kan være barmhjertige mot andre, gjennom både små og store handlinger. I tillegg fikk vi lære mer om Guds barmhjertighet, menneskeverd og solidaritet.

Under leiren fikk vi også mulighet til å lære mer om troen gjennom Pater Prater, hvor man kunne stille spørsmål til pater Pawel, som var leirprest. Det kom spørsmål om det meste, alt fra Jesus til paters kjæledyr.

Pater Prater ble derfor både en lærerik og morsom opplevelse.

Liturgien

Gjennom uken deltok vi på flere messer, slik som skjærtorsdagsmessen med fotvask. I forkant av de ulike messene lærte vi mer om liturgien av både prest og ledere, slik at vi kunne delta på best mulig måte. Natt til langfredag deltok alle på våkenatt og våket en time med Jesus, dette var en fin opplevelse for mange. På langfredag gjennomførte vi også korsveien og langfredagsliturgi. Denne dagen var det også

faste, noe som var både utfordrende og lærerikt. På lørdag feirer vi påskevigilien som avsluttet fastetiden og feiring av Kristi oppstandelse.

Aktiviteter

Lederne hadde forberedt flere morsomme og kreative aktiviteter i løpet av uken. Blant annet hadde vi quiz, filmkveld og ulike leker, slik som danse-battle og tegneleken. Flere av dagene hadde vi også ulike aktivitetsgrupper. Blant aktivitetsgruppene man kunne velge i var både de mer tradisjonelle aktivitetene, slik som musikk og sports gruppe. Men

det var også muligheten til å velge nyere og litt mer utradisjonelle grupper slik som «Impro-Jin» og «Påske-DIY». I tradisjonens tro fant også Påske-OL sted i løpet av leiren, og i år var det mange kreative olympiske grener, slik som biltrekking og memory. De ulike grenene fikk frem konkurranseinstinktet til mange av deltakerne, særlig under duell aktivitetene.

Felleskap

Gjennom uken ble man kjent med mange nye mennesker, samtidig som mange også møtte igjen gamle kjente. På starten av leiren hadde vi flere bli-kjent leker slik som rebusløp i primærgrupper. Allerede andre dagen hadde vi også bokstavfest for å bli bedre kjent. På bokstavfesten var oppdraget å kle seg ut som noe på sin egen forbokstav, og det ble mange kreative kostymer. Utover uken fikk vi flere muligheter til å bli bedre kjent, blant annet gjennom speed-date,

som både var morsomt og ga muligheten til å snakke mer med hver enkelt. I løpet av uken ble alle godt kjent, ikke bare med hverandre, men også med lederne, noe som førte til et utrolig hyggelig felleskap å være del av på leiren. Sammen hadde vi det også utrolig gøy siste kvelden. Da var det duket til fest med både fyrverkeri og tre retters middag. Siste kvelden markerte også at leiren snart var over og en trist avskjed nærmet seg.

En fantastisk uke

Gjennom leiren og troen vår har vi fått tatt del i et flott felleskap som har hatt det utrolig gøy sammen. Vi har lært mer om vår tro og kommet nærmere Gud. Samtidig som vi har hatt en utrolig morsom uke på leir, har vi også lært mye vi kan ta med oss videre. Vi har lært både av lederne og av hverandre. Vi har hatt et flott lederteam, som har tatt vare på oss og vist oss at man ikke skal være flau over sin

tro. De har lært hvordan vi kan være barmhjertige og vise solidaritet med andre rundt oss.

Etter Påske + 2016, sitter vi igjen med ny lærdom, nye venner,

morsomme opplevelser og mange flotte minner!

Tekst: Helena Wacko
Bilde: Bao Hieu Kevin
Nguyen

Fremmede og hjemløse på jorden

Da jeg ble spurt om å skrive litt om hva det vil si å være pilegrim, ble jeg først nysgjerrig på hva ordet «pilegrim» i det hele tatt betyr. Det viste seg å komme av et latinsk ord som betyr «fremmed», og fikk meg derfor til å tenke på et vers fra Hebrerbrevet. Verset taler om israelsfolket, som måtte vandre gjennom ørkenen i 40 år før de fikk komme inn i det landet som Gud hadde lovet dem: «De bare så det langt borte og hilste det, og bekjente at de var fremmede og hjemløse på jorden» (Hebr 11, 13).

Det slo meg at beskrivelsen av israelsfolket som fremmede og hjemløse fanger opp mye av hva det vil si å være pilegrim. Vi setter av gårde til hellig-

dommer i fremmede land, uten noe særlig bagasje og kanskje til og med uten å kunne snakke det lokale språket. Selv når vi drar på pilegrimstur innad i Norge er det sikkert at deler av turen vil føre oss til steder som ligger langt hjemmefra. Det er i alle fall lettere sagt enn gjort å snu og dra tilbake, slik at den tryggeste veien hjem igjen blir å fortsette mot målet uten å se seg over skulderen.

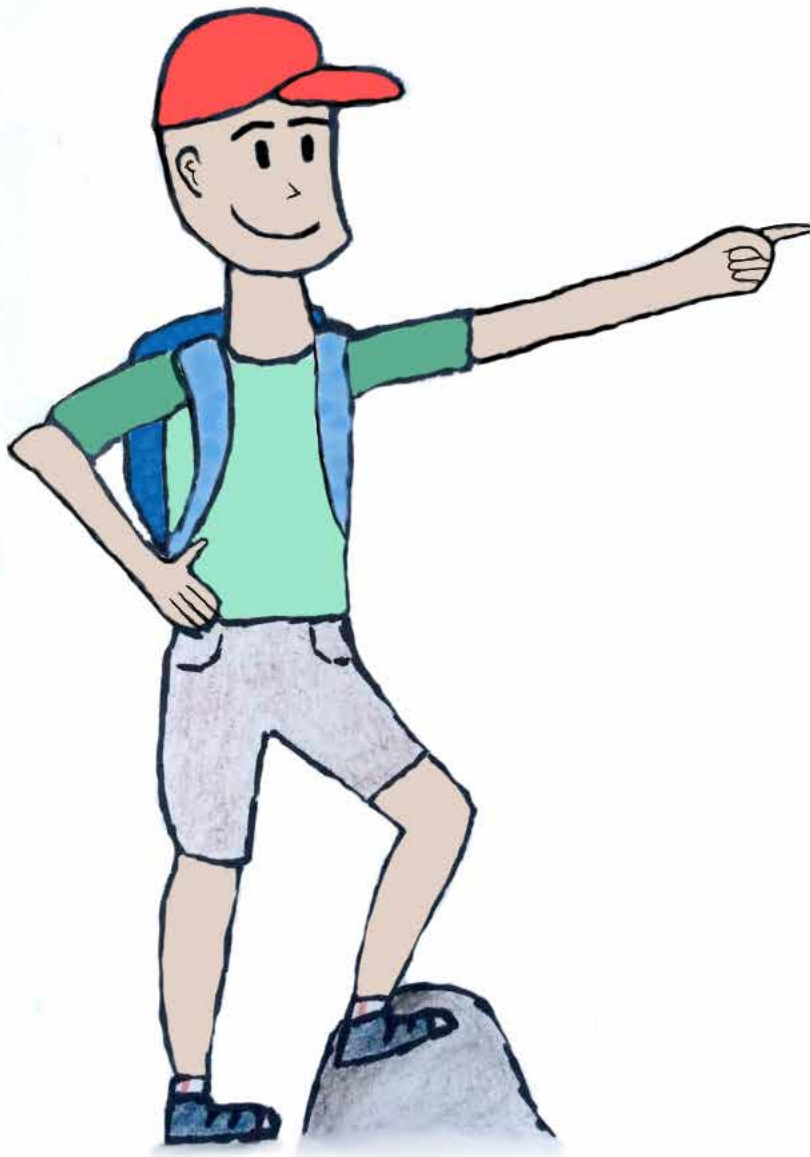
Selv hadde jeg en lignende opplevelse da jeg som vernepliktig deltok på den internasjonale militærvalfarten til Lourdes i Frankrike. I dette tilfellet ble fremmedelementet på mange måter forsterket ved at vi gikk kledd i uniformer som tydelig skilte oss ut fra inn-

byggerne i vertslandet. Dette hadde likevel ikke noe å si for de andre soldatene, som hadde reist i dagevis for å nå samme mål som oss: Grotten hvor en ung jente for mer enn 150 år siden fikk en åpenbaring av Jomfru Maria, og hvor det fremdeles renner «levende vann» (Joh 7, 38) som har helbredet tusenvis av mennesker.

Midt iblant den bølgende folkemengden som beveget seg langs elven Gave med bønner og lys hadde jeg en dyptgripende erfaring av noe overnaturlig, og selv om kardinal Ouellet talte til oss på fransk, kunne vi alle føle at ordene hans var sanne og gikk rett til hjertet. Tusenvis av kilometer hjemmefra

var det like fullt flere av oss som følte seg mer hjemme enn noen gang før. Det lyder nok paradoksalt, men kanskje var det fordi denne opplevelsen brakte oss nærmere en åndelig sannhet som de fleste ikke tenker så mye over i hverdagen.

Apostelen Paulus skriver at «vi har vår borgerrett i himmelen» (Fil 3, 20), men hva mener han egentlig med det? Som kristne bør vi til stadighet minne oss selv om at vi skal være i verden, men ikke av verden. I løpet av vår tid her på jorden ser vi fram til noe enda større, nemlig «det riket som er gjort i stand for dere fra verdens grunnvoll ble lagt» (Matt 25, 34). Selv om vi har en tendens til å bli opptatt

med ting som hører verden til, må vi alltid ha i bakhodet at Guds rike er vårt virkelige hjem.

Kanskje er det noen som kvier seg for å dra på pilegrimstur av frykt for å oppleve ubehag. Avhengig av

forholdene kan turen innebære flere dager med vandring på ujevne stier, begrenset tilgang til kjøleskap og vannklosett, samt ugjestmilde værforhold. La oss ikke tenke på dette som uheldige bivirkninger av noe som ellers skulle ha

vært en hyggelig ferie, men som en påminnelse om at vi egentlig ikke hører helt hjemme i denne verden. Som det står i brevet til kolosserne: «La sinnet være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden» (Kol 3, 2).

Den første paven skrev til sine kristne brødre og kalte dem for «fremmede og utlendinger» blant hedningene. Nettopp i denne forbindelse formante han dem også til å «sky lystene som kommer fra deres kjøtt og blod» (2 Pet 2, 11). For meg utgjør dette selve grunnlaget som vår forståelse av hva det vil si å være pilegrim må bygge på. Pilegrimsturen tvinger oss til midlertidig å forsake lystene som opptar oss, slik at vi med større klarhet kan vende sinnet mot vårt virkelige hjem og den evige frelse. Hvis vi bare kunne ta med oss denne innsikten videre i livet når turen er slutt.

Tekst: Øyvind Johannes
Evenstad
Bilde: Maria Pham

Klimapilegrim

- En vandring for Guds skaperverk

“Lovet være du, min Herre, med alt du har skapt. Særlig herr bror Solen, som gir oss dagen, og du gir oss lys ved den. Og den er skjønn og stråler med stor glans. Av deg selv, aller høyeste, er den et avbilde.”

Slik lyder den første del av “Skapningens lovsang” hvor Frans av Assisi takker Gud for hans skaperverk. Har du noen gang vandret ute i naturen, stoppet opp, skuet over landskapet og tenkt over hvor stor og dyrebar naturen som Gud har gitt oss er? Når du står på toppen av et fjell mens du kjenner vinden bruse i ditt hår

og kan se ned i en dyp dal med grønne enger og bortover på majestetiske fjelltopper dekket i hvitt. Har du da noen gang blitt overveldet av tanken av at Gud har skapt alt dette og planlagt det til den minste detalj?

Det å finne Gud i naturen er noe som i dag drukner i et hav av moderne,

teknologiske og elektroniske duppeditter. Hvor lett er det ikke å bli sittende inne på rommet sitt med PCen på fanget, med godteriskålen ved siden av, mens man ser sesong etter sesong av alle mulige serier? Hvor skal vi finne Gud oppi alt dette? Bidrar dette til å øke vår interesse av å søke etter Gud? Hvordan kan vi undres over

og oppleve Guds skaperverk, når vi velger å stenge omverdenen ute og heller gjemme oss inne på våre rom? Bryr vi oss i det hele tatt om naturen, og hvordan vi behandler den?

Gjennom hans encyklika "Laudato Si" har vår Pave Frans oppfordret oss til å gjennomgå en radikal personlig omvendelse, hvor vi er nødt til å se på naturen som Guds gave til oss, og at vi ikke skal la oss styre av økonomiske og materielle interesser som gjør at vi glemmer av å forvalte skaperverket på en forsvarlig og rettferdig måte som kommer oss alle til gode. Paven vil med dette gjøre oss mer bevisste på hvilke valg vi tar som enten kommer skaperverket til gode eller som ødelegger den.

Å være pilegrim kan defineres som et menneske som på sin vandring i li-

vet søker etter å gå den vei som fører til Gud. I fjor startet en tverrkirkelig mobilisering for klimarettferdighet ved navnet "Klimapilegrim 2015", hvor formålet var å samle folk på tvers av tro og livssyn til å gå en pilegrimsvandring for å reflektere over vår relasjon til skaperverket, til Gud og til hverandre. Samtidig var denne vandringen for å mobilisere til vern av skaperverket, gjennom å samle inn underskrifter som et opprop til beslutningstakere i Norge og globalt om en rettferdig internasjonal klimaavtale i Paris. I Lukasevangeliet 9:23 sier Jesus til sine disipler «Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og hver dag ta sitt kors opp og følge meg». Det er dette som er tanken bak det å være en "klimapilegrim". Man skal fornekte sine egne holdninger og handlinger som skader skaperverket og med

korset på ryggen gå i mot de politiske strukturene som legger til rette for en ikke-bærekraftig verden. Denne vandringen går også i solidaritet med alle de som påvirkes av klimaendringene og spesielt de som må flykte fra sitt hus og land.

"Klimapilegrim 2015 var en mobilisering som bygget seg opp og fant sitt naturlige høydepunkt under klimatoppmøtet i Paris, hvor den globale mobiliseringen som den nasjonale hadde sluttet seg til, overleverte 1,8 millioner underskrifter til generalsekretær for FNs klimasekretariat, Christina Figueres. Men dette betyr ikke at vi skal si oss fornøyde og slutte å være en "klimapilegrim", tvert i mot. Å fortsette denne vandringen er viktig for at vi aldri skal slutte å reflektere over vårt forhold til Gud, hans skaperverk og de menneskene som påvir-

kes av klimaendringene.

Som Pave Frans tidligere har sagt "Om vi forsetter å ødelegge jorden, kommer jorden til å ødelegge oss". Så nå er det bare opp til deg og meg å spre budskapet, påvirke våre beslutningstakere og viktigst av alt, å ta et oppgjør med våre likegyldige holdninger. Kom deg ut av sofaen, dra ut og opplev Guds dyrebare skaperverk og slutt deg til den globale katolske miljøbevegelsen "Global Catholic Climate Movement" og bli en "klimapilegrim"!

Tekst: Mathias Bruno Ledum

Bilder: Mathias Bruno Ledum, The Global Catholic Climate Movement

Info om den globale Katolske miljøbevegelsen: <http://catholicclimate-movement.global/petition/>

Qnyheter

Jesu oppstandelse fra en romers perspektiv

Filmen «Risen», som kom ut i mars, handler om Jesu oppstandelse sett fra en romersk soldats perspektiv. Det er en stund siden Jesus var på kinolerretet i en så stor film, men dette comebacket er det nok også verdt å merke seg. For hva gjorde egentlig romerne da Jesu legeme ikke lå i graven lenger? Selv om dette er et Hollywood-drama, tar den utgangspunkt i den på historien fra bibelen som vi kjenner så godt, og prøver å beskrive hvordan hele hendelsen kunne oppleves for romerne. Men siden vi ikke ser på Jesus som hvilken som helst historisk person, er det også morsomt å se hvordan filmen skildrer det å komme til troen, gjennom å møte den oppstandne Kristus. Dette er ikke akkurat katekese, men det kan jo være gøy å få med seg filmen likevel.

Presse og Informasjonsenhet

(Tekst tatt fra nuk.no, skrevet av Joakim Ramse og Anna Nguyen)

NUK har satt i gang et nytt konsept som kalles for presse- og informasjonsenheten (PIE). PIE skal jobbe systematisk med å kommunisere i hovedsak til våre unge voksne medlemmer, samt ikke-medlemmer i NUK.

Sentralt står en innboks (presse@nuk.no) som alle kan sende saker til. Presse- og informasjonsenheten ønsker at det skal være målrettet og helhetlig arbeid med alle kommunikasjonskanalene NUK har. Medlemmene som sitter i PIE tar stilling til saker som kommer inn – om det er lurt å ta saken, hvordan det bør vinkles, og hvem som ønsker å skrive. Deretter vil gruppa foreta en rask kvalitetssjekk og publisere der det gjør seg best! Dermed håper vi å synliggjøre NUKs fantastiske trosfellesskap og bidra til å nå organisasjonens mål.

Er det et tema du ønsker å lese mer om, eller ønsker at NUK skal dekke, kan du sende mail til presse@nuk.no

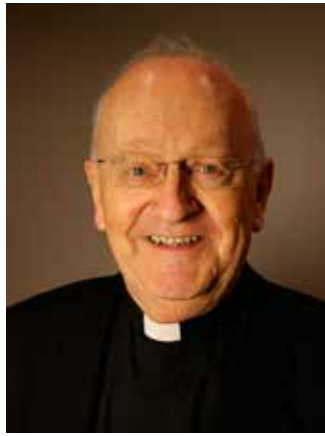
Mor Teresa blir helligkåret

I mars ble det klart at Mor Teresa skal helligkåres i år. Hun er et av de viktigste barmhjertige forbildene vi har i Kirken, og derfor har hennes helligkåring fått en spesiell plass i barmhjertighetens år vi nå er i. Nonneordenen hun grunnla er fortsatt viktige forkjempere for rettferdighet og barmhjertighet i verden. De er blant annet til stede i de konfliktrammede områdene i Midtøsten. Helligkåringen skjer søndag 4.september, dagen før hennes minnedag 5.september.

For en prest(asjon)!

Maristpater Rory Mulligan har vært prest i 50 år! Mulligan kommer opprinnelig fra Dublin i Irland, og ble også presteviet der i 1966. Han kom til Norge tre år senere. I løpet av sine 50 år som prest har p. Rory blant annet vært ungdomsprest for UNKF (NUK) fra 1979 til 1988, og skoleprest på St. Sunniva skole i Oslo i tidsrommet 2004-2007. Han har med andre ord betydd masse for unge katolikkers tro i flere år. Q gratulerer med jubileet!

Paven på Instagram

I mars skaffet pave Frans seg en instagram-konto: @Franciscus ! Det første bildet som ble lagt ut er et bilde av han selv, knelende i bønn, og under bildet skrev han «Be for meg». Siden har det blitt lagt ut flere bilder og videoer av Paven samt andre vakre bilder. «I want to walk with you along the way of God's mercy and tenderness» står det øverst på kontoen, som i skrivende stund har 2,1 millioner følgere. Følg den du og! Paven er også aktiv på Facebook og Twitter (@Pontifex).

Pavens rørende fotvasking

Skjærtorsdag vasket Jesus føttene til sine disipler, og i den katolske skjærtorsdagsfeiringen gjør prestene det samme. Pave Frans fortalte i prekenen sin at «handling sier mer enn bilder og ord». I år feiret han Skjærtorsdag i et asylmottak litt utenfor Roma, og han vasket føttene til 11 flyktninger og en frivillig arbeider. Blant flyktingene var det katolikker, koptisk kristne, muslimer og en hindu, med forskjellige nasjonaliteter.

«Vi er forskjellige, vi er unike. Vi har forskjellige kulturer og religioner, men vi er brødre og vi ønsker å leve i fred», sa Paven. «Muslimer, hinduer, katolikker, koptere, protestanter, men brødre. Barn av den samme Gud som ønsker å leve i fred, integrert»

Stor vekst for den katolske kirke

Den katolske kirke har faktisk vokst raskere enn verdens befolkning! Statistikk gjort av Vatikanet viser at antallet katolikker de siste ni årene har økt med 17,8 prosent, mens verdens befolkning har økt med 17,3 prosent i samme tidsrom. Fra 2005-2014 økte antallet katolikker fra 1,12 milliarder til hele 1,27 milliarder! (CNA/EWTN News)

TUK på tur til Eikeli

Tamilske unge katolikker (TUK) har nå fungert som et ungdomslag i 25 år. De siste årene har TUK arrangert leir i Norge. I år ble leiren holdt på Eikeli, i Bærum. Vi var 21 medlemmer som deltok på denne leiren tillegg til den tamilske sjelesorgen vår P. Jeyanthan.

I vinterferien arrangerte TUK leir fra 25. - 27. februar. Hensikten med denne turen var at ungdommene skulle bli kjent med hverandre, få et innblikk av hvordan leirlivet foregår med TUK, og et sted hvor de nye medlemmene skulle bli bedre kjent med de eldre medlemmene. Tiden ble også satt av til årsmøte for å sette mål for det kommende året.

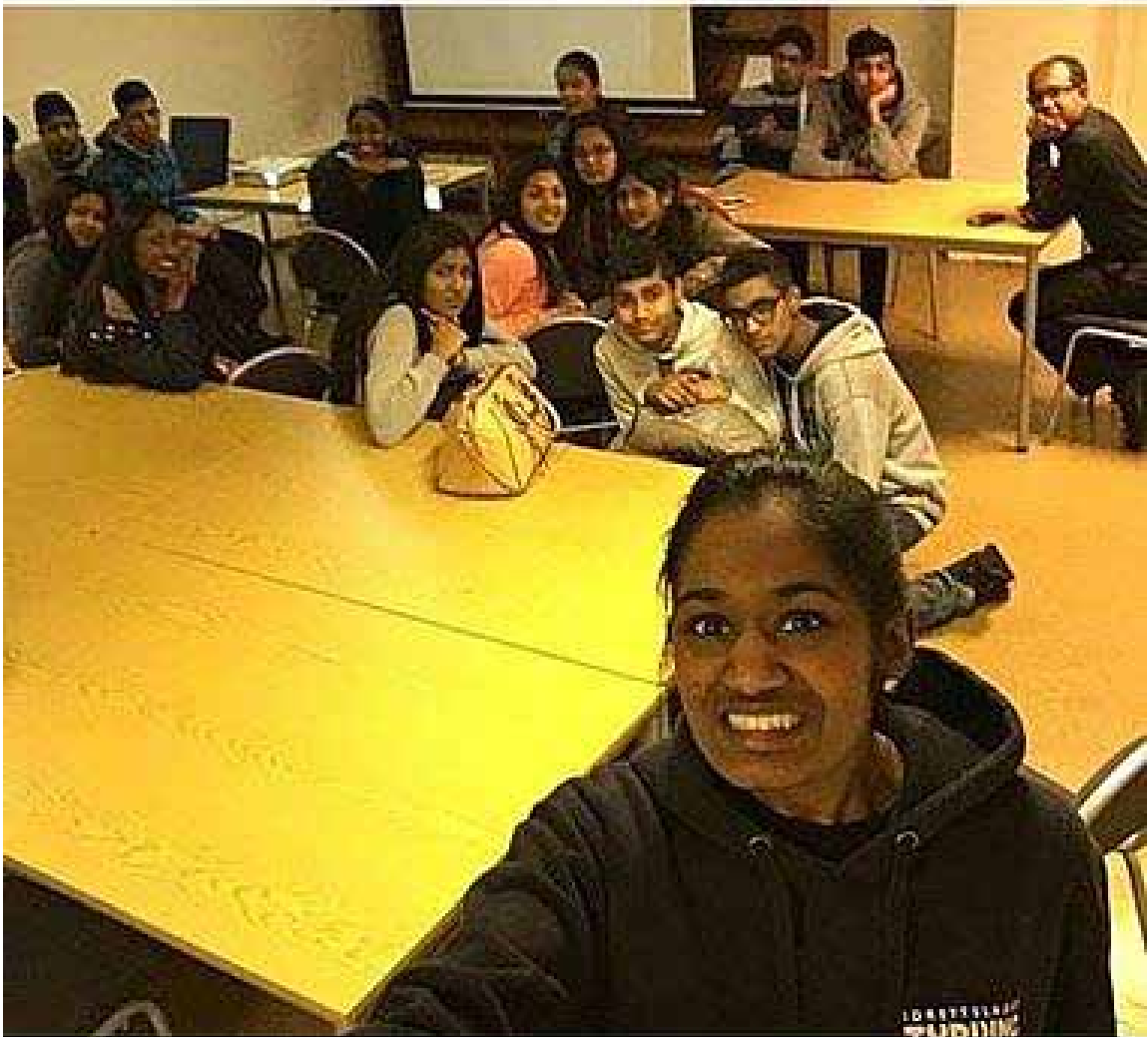
Overnattingsstedet Eikeli var et koselig sted med Mariakirken rett ved siden av. Kirken ble brukt til messe og morgenbønn hver dag. Til vanlig har vi gudstjeneste på tamilsk. Denne gangen kjørte vi i gang en litt annerledes variant, hvor messen ble holdt på tamilsk, mens lesningene og bønnene ble lest opp på norsk. Disse ble fordelt mellom ungdommene. Vi spiste måltidene våre i den store menighetssalen, i tillegg ble det også avholdt årsmøte. Her så vi tilbake på hva vi i TUK har klart å gjennomføre. Videre diskuterte vi målene våre som er blitt satt fremover.

Rett ved Mariakirken ligger overnattingsbygget som tidligere ble brukt av Søstrene av det Hellige Kors. I løpet av leiren brukte vi bygget til å se på film, arrangerte spillkveld i den koselige stuen. Det ble også arrangert uteaktiviteter, og vi gikk på tur i den fine stien bak overnattingsbygget. Ungdommene ble delt i tre grupper hvor disse gruppene ble blant annet brukt til rydding, oppvask, quiz med spørsmål fra bibelen og andre team-work aktiviteter. Her fikk vi lært litt om hverandres samarbeidsteknikker og team spirit. Alt i alt var denne turen et fint minne som TUK kan ta med seg videre.

norgesungekatolikker Eikeli

6d

29 likes

norgesungekatolikker Da er årsmøtet til TUK igang 😊 #storklemfraeikeli

Miłosierdzie Boże

Rok 2016 został ogłoszony przez papieża Franciszka, rokiem miłosierdzia. Często w kościele słyszymy słowa: miłosierny, miłosierdzie, ale czy kiedykolwiek zastanawialiśmy się, co to może oznaczać? Dlaczego mówimy, że Bóg jest Dobry i Miłosierny?

Przede wszystkim zadajmy sobie pytanie, jak my możemy okazać miłosierdzie innym na co dzień? Pochodzenie słowa miłosierdzie, to złączenie dwóch innych: miły i serce. Bycie miłym w tym znaczeniu to, bycie dobrym, życzliwym w stosunku do innych, serdecznym.

Według chrześcijańskiego rozpatrywania miłosierdzia, musimy pamiętać nie tylko o jego zewnętrznej formie, przejawiającej się przez pomoc innym (na przykład w codziennych czynnościach, czy ofia-

rach finansowych dla ubogich), ale również o duchowych potrzebach. Miłosierdzie powinno wypływać z nas, z potrzeby bycia dla innych, nie współczując im, ale pomagając. Dlatego też w Biblii często zamiast słowa miłosierdzie, czytamy: dobroć, łaska, lub współczucie. Papież Jan Paweł II napisał nawet jedną encyklikę (pismo napisane przez papieża, skierowane do wiernych) o miłosierdziu, zatytułowaną: Boże Miłosierdzie. W tym piśmie Jan Paweł II uczy nas, że bycie miłosiernym wobec innych należy zacząć od bycia miłosiernym dla siebie. To postawa człowieka, który wierzy w dobroć Boga, żyje tą dobrocią i daje ją innym.

Również wspomniany Papież był wielkim głosicielem Bożego Miłosierdzia. Dzięki jego staraniom, cały świat poznał postać świętej Siostry Faustyny Kowalskiej. Jak sam mówił:

„Od samego początku mojej posługi Piotrowej w Rzymie uważałem, że głoszenie

tego orędzia [o Bożym miłosierdziu] to moje szczególne zadanie. Wyznaczyła mi je Opatrzność w dzisiejszej sytuacji człowieka, Kościoła i świata. Rzec by można, że to właśnie ta sytuacja wyznaczyła mi to orędzie jako moje zadanie przed Bogiem.”

Skąd czerpiemy najwięcej informacji o ogromnej miłości Boga do ludzi? W pierwszej połowie XX wieku żyła siostra zakonna, która miała na imię Faustyna. To właśnie o niej zostało napisane, że „jest darem od Boga dla naszych czasów (...), prorokiem, który przypomniał biblijną prawdę o miłości miłosiernej Boga do każdego człowieka i wzywa do głoszenia jej światu świadectwem życia, czynem, słowem i modlitwą”. Skromna młoda kobieta, która stała się narzędziem w działaniu Boga. Siostra Faustyna, na chrzcie świętym otrzymała imię Helena. Pochodziła z ubogiej rodziny, więc od najmłodszych lat pracowała jako służąca i pomoc domowa,

by wesprzeć rodziców w utrzymaniu. Już jako mała dziewczynka czuła obecność Jezusa w swoim życiu i bardzo pragnęła zostać zakonnica. Po wielu latach starań udało jej się wstąpić do klasztoru Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Warszawie, gdzie otrzymała imię Faustyna, jednak najwięcej czasu spędziła w klasztorach w Krakowie, Płocku i Wilnie. W czasie życia zakonnego wykonywała podstawowe prace. Pracowała jako kucharka, ogrodniczka, sprzedawczyni pieczywa i furtiana (zakonnica, która pilnowała drzwi przy wejściu do klasztoru). Siostra Faustyna przez większą część swojego życia ciężko chorowała na gruźlicę, więc dlatego też długo przebywała w szpitalach. Zmarła mając zaledwie 33 lata, w roku 1938 w Krakowie.

W czasie życia zakonnego Siostra Faustyna była obdarzona wieloma łaskami od Boga, między innymi darem objawień Jezusa. Podczas tych ob-

jawień Jezus nakazał zakonniczy głoszenie jego wielkiej dobroci dla ludzi. Jej zadaniem było przekazanie ludziom wiadomości o miłosierdziu Bożym, a także o wykonywaniu tej miłości względem bliźnich. Ponadto w objawieniach Jezus przekazał Faustynie „narzędzia” pomagające w zrozumieniu i głoszeniu miłosierdzia. Były to: obraz Jezusa z podpisem Jezus, ufam Tobie, na którym postać Jezusa trzyma jedną rękę na swoim sercu, a dru-

gą układa w geście błogosławieństwa. A także Święto Miłosierdzia (obchodzone w tydzień po Niedzieli Zmartwychwstania), koronkę do Bożego Miłosierdzia oraz Godzinę Miłosierdzia, jako czas łaski. Siostra Faustyna spisała swoje objawienia i myśli w Dzienniczku, gdzie czytamy, że Bóg jest pełen miłości dla ludzi i chce ją nam ofiarować, a jedynym co musimy uczynić, to zaufać Mu. Siostra Faustyna została ogłoszona bło-

gosławioną w roku 1993, natomiast w roku 2000 świętą. Do tych dwóch uroczystości przyczynił się i przeprowadził je papież Jan Paweł II. Święta Siostra Faustyna jest dla nas przykładem całkowitego zaufania Bogu, a także pokory w spełnianiu jego woli. Sama wyrażała wielokrotnie niezmierną miłość Boga do nas, którą trudno odwzajemnić. W jej Dzienniczku, czytamy jeden z tekstów, który również jest często śpiewany

dla uwielbienia Boga:
 O Piękności niestworzona kto Ciebie raz poznał
 ten nic innego pokażać nie może.
 Czuję, że tonę w Nim jako jedno ziarenko piasku
 w bezdennym oceanie miłości.
 Czuję, że nie ma ani jednej kropli krwi we mnie,
 która by nie płonęła miłością ku Tobie.

Tekst: Magdalena Wator
 Bilde: Wikimedia Commons

Pax Dei

– Guds fred

Når du først begynner å tenke på Den hellige ånd går tankene gjerne mot bildet av en due: Tegnet på hvordan Jesu guddommelige ånd (også kjent som Den hellige ånd) kom over disiplene for å bevise en gang for alle at han er den Messias jødene ventet på.

At Den hellige ånd viste seg som en due er ikke tilfeldig. Hvor mange husker avslutningen av historien om Noahs ark og hvordan de fant ut at flommen snart skulle være over? Riktig, en Herrens due kom med et blad og bar bud om en ny fremtid. Herren hadde på ny sluttet fred med menneskene og duen kom som et tegn på dette ønsket om harmoni mellom Gud og

menneskene.

Den hellige ånd er selve resultatet av Guds kjærlighet til verden. Selv om Gud skapte verden og ikke tok den til bolig klarer Han ikke å la være med å blande seg inn. Å forklare hvorfor Gud elsker menneskene er ikke lett, men én ting er sikkert: Gud trenger ikke å elske mennesket, så når Gud elsker mennesket er det fordi mennesket, og ikke Gud, trenger det.

Hvordan blir livet hvis man ikke anerkjenner at man trenger Gud? Da må man kjempe. Dette kan gjøres ved direkte konfrontasjon og systematisk fornektelse av alt som bærer Herrens merke eller navn, eller, ved den mer vanlige metoden, å sørge helt notorisk for aldri å ha ett ledig øyeblikk til å kjenne på den lengselen

som finnes inni en selv, fordi man er altfor opp-tatt med å rekke å se alle episodene fra tidligere sesonger i en serie man nettopp oppdaget. Duen derimot seilet med flammende hale over disiplene og brøt vantroens tyngende lenker, brakte dem tilbake i harmoni med Gud og fylte dem slik at de nærmest fikk nytt liv da de alle dro hver til sitt verdenshjørne og begynte kristningen av verden.

Verden over anerkjennes duen som et tegn på fred. Og nettopp det er hva Den hellige ånd er når den fyller oss med Guds fred, som utgår fra Faderen og gir oss en åndelig forsoning. Det er en kjærlighetens og sjelens fred.

«I Jesus Kristus ble Gud menneske og tillot oss å se inn i Guds indre.

Der skimter vi noe helt uventet: den mysteriøse Gud er ikke uendelig ensomhet; han er en kjærlighetshendelse. Sønnen taler med Faderen. Og begge er ett i Ånden, som så å si er atmosfæren av å gi og å elske, som gjør dem til en eneste Gud.» – Pave Benedikt XVI, under pinsevigilien 2006 (Youcat, s. 73)

Å oppdage hva det vil si at det finnes en ånd som utgår fra Faderen, tok bolig i Jesus, og som kan fylle oss i dag er essensen av å forstå troen på Jesus som Kristus.

«Og ingen kan si: «Jesus er Herre!» uten i Den hellige ånd.» – 1 Kor 12:3b (Youcat s. 73)

Tekst: Odin Rustad
Bilder: Maria Pham

VUD

- en enorm pilegrimstur

Hvis du skal på verdensungdomsdagene i sommer er du veldig heldig, du skal nemlig på en pilegrimstur sammen med millioner andre mennesker! Reisen kommer til å være intens, tidvis slitsom og stappfull av inntrykk.

Vær åpen for alt

Opplevelsen er forskjellig for alle deltakere, og fra år til år. Det er derfor viktig å ikke ha for konkrete forventninger. Ikke tro at denne turen blir lik den forrige, eller at du kommer til å oppleve det samme som storebror har gjort tidligere. Vær heller åpen for alt! Noe av det flotteste ved VUD er overraskelsene.

Tro og kultur

Under VUD samles mennesker fra hele verden. Man snakker kanskje forskjellige språk, kler seg forskjellig og har forskjellige væremåter, men alle deler Troen. Andre kulturer tilnærmer seg kanskje Troen på en ulik måte enn du er vant til, og det

gjør VUD til en strålende anledning til å se en verdensomspennende Kirke. Du vil ha mange muligheter til å knytte nye vennskap, og å vokse i Troen.

Mange møter

Du vil møte mange forskjellige mennesker på turen. Det er en stor gruppe som skal reise med NUK, og garantert noen med som du ikke kjenner fra før. I Polen kommer du til å møte voksne, barn, ungdom og eldre. Du vil møte pilegrimer fra andre land, prester og ordensfolk. Alle disse møtene er positive, så prøv å vær tilstede i øyeblikkene! Ikke heng for mye med den samme gjengen, hils heller på nye mennesker og utvid vennekretsen!

Forberedelse

VUD er en stor reise, og det krever forberedelse. Heldigvis er det lederteamet sin oppgave å planlegge det praktiske. Du trenger bare å følge programmet, så får du en super tur! Følg også rådene og tipse-

ne de kommer med i forkant. For eksempel er lederne som regel ganske rutinererte på hva som er lurt å pakke og ha med seg. God tur!

Tekst: Susanne Tande

Bilde: NUKs bildearkiv

Nytt i NUK

Tekst og bilde:
Anna Nguyen

Presse- og informasjonsenheten

NUK har satt i gang et nytt konsept som kalles for presse- og informasjonsenheten (PIE). PIE skal jobbe systematisk med å kommunisere i hovedsak til våre unge voksne medlemmer, samt ikke-medlemmer i NUK. Sentralt står en innboks (presse@nuk.no) som alle kan sende saker til. Presse- og informasjonsenheten ønsker at det skal være målrettet og helhetlig arbeid med alle kommunikasjonskanalene NUK har. Medlemmene som sitter i PIE tar stilling til saker som kommer inn – om det er lurt å ta saken, hvordan det bør vinkles, og hvem som ønsker å skrive. Deretter vil gruppa foreta en rask kvalitetssjekk og publisere der det gjør seg best! Dermed håper vi å synliggjøre NUKs fantastiske trosfellesskap og bidra til å nå organisasjonens mål. Er det et tema du ønsker å lese mer om, eller ønsker at NUK skal dekke, kan du sende mail til presse@nuk.no

Nytt NUK-merchandise

Dette er noe vi har ventet lenge på! Nye gensere og T-skjorter ligger på kontoret klare for å bli sendt ut! Genserne og T-skjortene har ulike design, og du kan få T-skjorta i fargen rød eller hvit. Du kan bestille produktene fra NUKs merchandise ved å fylle ut et bestillingsskjema som ligger på nuk.no.

Designet bak på genseren og T-skjorta er tegnet av vårt NUK-medlem og illustratør i «Q» Maria Pham fra Kristiansand. Hun vant vår designkonkurranse, og som premie har hun fått genser og en photoshoot. Vi gratulerer og takker henne for et kult design!

5 på gata

1. Hva synes du om konfirmasjonsleiren?
2. Hva betyr konfirmasjon for deg?
3. Hva ønsker du å gjøre for din menighet etter konfirmasjonen?

Intervjuet av P. Khiem
Bilder: personlige

Helene Fagerberg, St. Olav domkirke

1. Jeg synes leiren har vært morsom og lærerik hittil og tror den kommer til å fortsette å være like bra framover. Jeg synes også leiren er et sted der du kan bli kjent med flere andre katolikker som skal konfirmeres seg.
2. Konfirmasjon betyr starten på overgangen fra barn til voksen og bekrefter dåpsløftet mitt og viser alle at jeg er katolikk og det er dette jeg tror på.
3. Je ønsker å delta mer i aktiviteter i menigheten min og delta enda mer i messen.

Wiktoriana Anna Rygiel, St. Mikael

1. Jeg synes konfirmantleiren er morsom, men jeg synes det er urettferdig at lederne tar mobilene våre og at vi ikke får dem tilbake om kvelden. Noen har familie-medlemmer som savner oss, faktisk. Og vi får ikke en sjanse til å sette på lydløs fordi vi blir fratatt mobilen første gang den ringer (Vi kan ikke kontrollere om den ringer). Ellers er det veldig morsomt! Kunne gjerne ha fått mer søvn da:)
2. Konfirmasjon betyr mye for meg. Jeg vil leve i troen og ta den med videre i livet.
3. Å være med på leir igjen og få med flere fra min menighet neste gang.

Steven Minh Tam Nguyen, St. Ansgar

1. Jeg synes at leiren er veldig morsom for å være første NUK leir jeg har vært med på. Jeg liker godt engasjementet og lederne.
2. Konfirmasjon betyr at jeg tar et stort skritt i min tro. Da kan jeg praktisere troen min på måter jeg liker selvstendig.
3. Jeg kan ministrere litt lenger og kanskje bli ministrantleder.

Kathy Diem My Tran, St. Ansgar

1. Til nå har leiren vært kjempe gøy, men det er litt vanskelig å starte en lang samtale med fremmede. For enkel frokost... (for lite eplejuice!)
2. Konfirmasjon er veldig viktig for meg, for jeg ønsker å motta hele Den Hellige Ånd i meg.
3. Jeg skal prøve så godt jeg kan å få så mange barn som mulig og få dem engasjert i kirka/messen, få dem til å fullføre dåp, kommunion og konfirmasjon for at de kan motta Den Hellige Ånd.

Lakshihan Matheswaran, St. Olav domkirke

1. Jeg synes konfirmasjonsleiren er et bra sted til å bli kjent med nye folk, styrke troen, lære mer om troen, og være med i fellesskapet.
2. For meg betyr konfirmasjon at jeg skal få Den Hellige Ånd, styrke troen og få flere muligheter innenfor den katolske Kirken.
3. Jeg kan bidra til å være tilstede i messen og hjelpe til med innsamlinger.

Qltur

Planetshakers

Ved første lytt høres de ut som hvilken som helst artist du kunne hørt på en hvilken som helst fest i 2016. Energien, produksjonene, melodiene, fanskarene; ja det er vel omtrent bare tekstene som skiller Planetshakers fra grupper som One Direction, 5 Seconds of Summer, Pentatonix og The Wanted.

Planetshakers er et kristent band som ble dannet i Melbourne, Australia for omtrent 16 år siden. De blander lovsang, bønn og

rocka musikk, og resultatet er musikk som kan passe for unge troende over hele verden. På Spotify har de over 200 000 lyttere i måneden, og siden oppstarten har de reist verden rundt med musikken sin. Deres seneste EP, «Momentum: Live in Manila», som ble gitt ut 25. mars i år, formidler den gode stemninga og lidenskapen fra da 30 000 troende var tilstede på to utsolgte konserter i Manila i august i fjor. På EP'en er blant annet publikumsfa-

voritten «Nothing Is Impossible», som handler om at gjenom Jesus får man styrke til å klare alt. Og nettopp dette er en fin ting å ta med seg hvis du skal på pilegrims-tur i sommer, når du begynner på en ny skole til høsten, eller opplever motgang i livet ellers. Da er disse lovsangene perfekte for å minne deg på at uansett hvilke hindere du møter på veien så vil Gud alltid være med deg, og med ham i livet er ingenting umulig. Andre

sanger snakker blant annet om å åpne seg for Jesus og slippe ham helt inn, eller hvordan Jesus gjør livene våre mer levende. Og alle sangene har fengende vers og allsangvennlige refrenger, i tillegg til en beat det går an å danse til. Hva mer kan man be om? Sett på en av låtene deres, dans og syng med, og pris Gud!

Tekst: Cecilia Bruce

Bilde: Wikipedia Commons

Qprest

Den store reisen

Vi har alle flere ønsker. Men hva skjer når det ene etter det andre blir oppfylt? Alle ønsker det beste i livet. Spørsmålet forblir likevel: hva er dette 'det beste'?

Reisemål

Når vi lager en reiseplan, velger vi som ofte først et reisemål vi naturligvis ønsker å besøke. Stedet må ha spennende ting å tilby oss, vi planlegger tidlig hva vi skal se, og ikke minst, vi sparer masse penger for å gjøre reisen til en best mulig opplevelse.

Pilegrimsreise

Turistreisemål er kun en av mange typer reiser vi kjenner til. I gamle dager, og fortsatt i dag, var oppdagelsesreiser ekspedisjoner som krevde større planlegging. Noen var til og med klar over at de muligens ikke ville få se sine kjære igjen når de har lagt ut på slike farefulle ferder.

En annen form for reise er religiøse valfarter, eller pilegrimsreiser. Muslimene har for eksempel den hellige by Mekka å dra til, og for jødene var målet tem-

plet i Jerusalem. For de kristne finnes det utallige valfartssteder: det hellige land, Roma, Fatima, Santiago, Nidaros, for å nevne noen.

Det viktigste motivet for å legge ut på en pilegrimsvalfart, var å bli helbredet for sykdommer. Et slikt sted vi kjenner til i dag er Lourdes i Frankrike. Interessant å vite er at valfart ikke alltid var et personlig ønske for alle. Noen gjorde det for å gjøre bot for sine alvorlige synder. Disse kunne ha begått mord eller andre dødssynder. Boten fikk de av sin prest eller biskop etter et skriftemål. De måtte gå barføtt og tigge seg frem på veien, og selve ferden kunne ta flere år. Denne type straff er etter min mening mer human enn å sone årevis i fengsel.

Forskjellen mellom ferie og pilegrimstur er formålet. Etter en ferie drar vedkommende tilbake til sitt hjem uthvilt og fornøyd. Ofte forandrer ikke selve stedet noe med personen. Pilegrimsreise, derimot, forandrer en på flere områder.

Grunnen er at selve

reisen tar tid. Målet er å gå hele veien. Da blir man ekstra takknemlig når man når målet, både fordi man har jobbet for det, og fordi det er et helligt sted. Da får man god tid til å tenke på de viktige tingene i livet. Vandringsen fører til en forvandling.

Når man drar hjem igjen har man både blitt styrket fysisk, mentalt og åndelig. Man møter hverdagens utfordringer med nye øyne, fordi man har lært mer om seg selv og kommet nærmere Gud.

Det himmelske Jerusalem

For de kristne er pilegrimsvalfarter ekstra viktig og nødvendig. De minner oss om at de små skrittene vi foretar til daglig, ikke er tilfeldige og at livet faktisk er en spennende reise til et endelig mål, nemlig himmelen. Dersom vi ikke har dette i fokus, blir intet annet enn døden det siste målet og livet gir fort lite mening. Vi blir som båter i havet skylt i alle retninger.

Den store utfordrin-

gen for enhver av oss er tørre å spørre hva vi virkelig ønsker å få til her i livet og hva skjer når det er oppnådd. Har ikke de fleste av oss opplevd at vi stadig tørster og sulter etter mer? Her er det ikke kun snakk om mat eller drikke, men også om gode venner, noen som elsker oss med ekte kjærlighet eller en virkelig tilhørighet i fellesskap. Vi klarer å ha noe av dette i en kort stund, men så går vi fort lei av eller mister det. Vi finner konstant nye måter å sluke disse lengsler.

Gjennom sin Sønn har Gud Faderen åpnet for oss mulighet til å søke etter den beste lykke. Kristus sier om seg selv: Jeg er Veien, Sannheten og Livet. Med andre ord, den som begir seg på denne Veien vil finne den store meningen i sitt liv. Sant å si, vi er allerede på denne Veien, om vi er klar over det eller ei. Forskjellen er om vi velger å ferdes på veien i mørket, eller vandrer i lyset med Kristus som ledestjerne.

Tekst: Khiem Nguyen

Kateketisk spalte

Fermingens sakrament – et slag i ansiktet?

I disse dager er det mange katolske ungdommer som forbereder seg til å motta fermingens sakrament, og da ryktes det muligens noe om det å få et slag på kinnet av biskopen.

Før reformen av sakramentsliturgien etter det Andre Vatikankonsil, var det vanlig rutine at biskopen som fermet gav hver konfirmand et symbolsk slag på kinnet. Det skulle selvsagt ikke være noe kraftig slag. Fermingen er et sakrament som skal styrke den kristne i åndelig forstand, slik at han eller hun kan være et vitne for Kristus og utbre og forsvare den kristne tro. Slaget på kinnet skulle symbolisere motgangen og vanskelighetene den kristne møter i verden når han eller hun står frem som et vitne for Kristus. Verden tar nemlig ikke nødvendigvis Kristus imot med glede og kjærlig-

het, troen vil ofte møte motstand og kanskje til og med vold. Det er fermingen som skal gi den kristne nåden han eller hun trenger for å overvinne vanskelighetene forbundet med å leve som kristen i

verden.

Nå er ikke det symboliske slaget på kinnet lenger en offisiell del av feringsliturgien i Kirken, men meningen med sakramentet er fortsatt det samme,

nemlig å gi konfirmanden åndelig styrke til å leve livet som kristen i dag.

Tekst: Camilla Cselenyi,
Pastoralavdelingen
Bilde: Wikipedia Commons

Hvor populær er egentlig Bibelen?

Tro det eller ei, men i følge Guinness World Records er Bibelen den mest solgte boken i hele verdenshistorien, med over fem milliarder eksemplarer. Det var også den første boken som ble trykket noen gang da man oppfant boktrykkerkunsten i på 1400 tallet. Bibelen er mer populær enn man skulle tro, og ikke bare blandt kristne på søndagsmessen.

«I've heard there was a secret chord, that David played and it pleased the Lord, but you don't really care for music, do you?»

Du vet sikkert hvilken sang dette er starten på; «Hallelujah» av Leonard Cohen. Men visste du at sangen er basert på tre ulike scener fra Bibelen? Den første er fortellingen om David som spilte harpe for kong Saul (1. Sam 16), som vi får høre om i starten av sangen. Den andre er fortellingen om David og Batseba. Batseba var konen til Urias, men da kong David så henne bade på taket, ble han betatt

av henne og fikk Urias drept (2. Sam 11). Cohen synger: «Your faith was strong but you needed proof. You saw her bathing on the roof». Den tredje fortellingen er den om Samson og Dalila (Dom 16), hvor Dalila klipper håret til Samson: «She tied you to a kitchen chair, she broke your throne and she cut your hair».

Bøker som Ringenes Herre, Harry Potter og Narnia har også blitt basert på Bibelen, i følge deres forfattere.

J.R. Tolkien lar Frodo være et symbol på menneskeheten, som hele tiden blir fristet til å synde, men prøver å velge det gode. Gandalf har gudelignende trekk, og Saruman skal represetere djevelen. Humlesnurr, Volde-mort og Harry har samme roller, mens løven Aslan er et bilde på Jesus.

Bibelen er så populær at den har blitt en del av språket vårt, og vi siterer den daglig uten å tenke over det. Utrykk som «ansikt til

ansikt» (2. Mos 33,11), «å henge i en tynn tråd» (5. mos 28,66) og «ulv i fåreklær» (Matt 7.15) er alle fra Bibelen. Finn frem Bibelen og sjekk selv!

Kilde: Løland, Skippervold (2014). Bibelen i populærkulturen. Oslo: Spartakus Forlag

Tekst: Caroline Belaunde Brynsrud

Bilde: Wikipedia Commons

Vivians Vits:

Og så var det den ene
søledammen som sa til den
andre: - Pytt pytt

Bli med, meld deg inn!

www.nuk.no